

У К Р А Ї Н А
УПРАВЛІННЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ВОЛИНСЬКОЇ
ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
КОВЕЛЬСЬКИЙ ФАХОВИЙ МЕДИЧНИЙ КОЛЕДЖ ВОЛИНСЬКОЇ
ОБЛАСНОЇ РАДИ

45000, м. Ковель, вул. Незалежності, 182, тел/факс (03352) 4-53-39,
E-mail : kovmedcoledg@ukr.net, код ЄДРПОУ 05500693

Аналітична довідка

щодо рівня обізнаності та поширення булінгу серед здобувачів освіти спеціальності 223 Медсестринство (ОПІ Лікувальна справа, Сестринська справа, Акушерська справа)

Забезпечення безпечного та сприятливого освітнього середовища є одним із ключових завдань сучасного закладу освіти. Однією з актуальних загроз цьому є булінг — систематичне приниження, психологічний або фізичний тиск, що завдає шкоди учасникам освітнього процесу.

З метою виявлення рівня поширеності булінгу, визначення його основних форм, а також оцінки обізнаності здобувачів освіти щодо механізмів захисту було проведено анонімне опитування серед студентів.

Результати опитування:

Чи знаєте ви, що таке булінг?

98,7% зазначили, що знають, що таке булінг. Лише 0,6% вказали, що не знають, і стільки ж — що їм важко відповісти. Це свідчить про високий рівень обізнаності серед опитаних щодо цієї проблеми.

Як ви вважаєте, чи можна спрогнозувати випадки булінгу (цькування)?

Понад 51,9% вважають, що випадки булінгу можна спрогнозувати, 12,3% вважають, що це неможливо, а 35,7% зазначили, що їм важко відповісти.

Чи вважаєте, ви що можна попередити випадки булінгу (цькування)?

70,8% респондентів вважають, що випадки булінгу можна попередити, 7,1% дотримуються протилежної думки, а 22,1% їм було важко відповісти.

Чи зазнавали ви приниження у коледжі?

83,1% опитаних не зазнавали приниження в коледжі, тоді як 16,9% зіштовхнулися з таким досвідом.

Якщо зазнавали, то якого?

80,5% респондентів відповіли, що не зазнавали приниження в коледжі. Водночас 15,6% повідомили про психологічне приниження. Інші види, зокрема, фізичне приниження — 0,6%, кібербулінг — 1,3% та сексуальне приниження — 1,3%. Економічне приниження не було виявлене.

Які прояви цькування (булінгу) на Вашу думку найбільш розповсюджені (можна обрати декілька відповідей)?

76% опитаних студентів стикалися з образливими жартами та чутками, а 51,9% зазначили принизливі прізвиська та погрози або брехню про них в інтернеті. Штовхання, стусани чи ляпаси зазнали 48,7%, а 31,2% — псування речей. Свій варіант відповіді дали 11,7% учасників.

Чи стикалися Ви особисто з будь-якими проявами насильства та булінгу відносно себе (оберіть одну з наведених відповідей)?

55,2% респондентів зазначили, що ніколи не стикалися з проявами булінгу, 29,2% відповіли, що стикалися з цим іноді, 2,6% — часто, 1,9% — постійно, а 11% учасників обрали варіант важко відповісти.

На Вашу думку, хто найчастіше виступає булером (кривдником/кривдницею) (можна обрати декілька відповідей)?

53,9% вважають, що булером може бути будь-хто, 34,4% опитаних вказали, що це переважно хлопці, а 20,8% дівчата, 31,8% вважають, що булерами найчастіше є студенти з лідерськими якостями, 24,7% фізично сильніші студенти, 1,9% фізично слабкіші студенти, 14,3% респондентів обрали варіант важко відповісти, а 11% надали свій варіант відповіді.

На Вашу думку, хто найчастіше потерпає від булінгу (можна обрати декілька відповідей)?

51,3% респондентів, вважають, що найбільше потерпають здобувачі освіти, які відрізняються від інших будь-чим, а 38,3% опитаних назвали дівчат, 37,7% здобувачів, які фізично слабкіші, 25,3% вважають тих, хто не має сучасних гаджетів або модного одягу, 20,1% вважають, що жертвами булінгу часто стають здобувачі, які гарно навчаються, а 15,6% зазначили, тих, хто має труднощі у навчанні, 18,8% респондентів назвали хлопців, а 3,9% здобувачів освіти, відзначили тих, які фізично сильніші, 17,5% обрали варіант важко відповісти, і 12,3% учасників надали свій варіант відповіді.

Якщо б Ви стали свідками насильства та булінгу серед однолітків, якими б були Ваші дії? (оберіть одну з наведених відповідей).

33,1% респондентів відповіли, що спробували б втрутитися і припинити насильство (булінг).

18,8% обрали варіант звернуся до адміністрації закладу освіти, 11% негайно сповістили б дорослих, 9,1% з'ясували б причину конфлікту, 5,2% зазначили, що зателефонували б до поліції, 14,3% відповіли, що не стали б втручатися, вважаючи, що самі розберуться, а 8,4% учасників обрали варіант інше.

До кого Ви звернетесь, якщо насильство та булінг буде застосовуватися до Вас? (можна обрати декілька відповідей):

63% респондентів, зазначили, що звернулися б до батьків, а 40,9% обрали варіант до керівника групи, 25,3% відповіли, що до викладача коледжу, якому довіряють, 24%, що ні до кого не звертатимуться і розбиратимуться самостійно, 18,8% що до завідувача відділення, 16,9% — до поліції, 12,3% — до заступника директора, 9,1% надали свій варіант відповіді, 5,8% звернулися б до одногрупників, а лише 3,9% зазначили, що звернулися б до психолога.

Чи готові ви прийти на допомогу тому, хто зазнав булінгу?

72,1% зазначили, що так, 24,7% відповіли, що можливо прийшли б на допомогу, а 3,2% вказали, що не готові допомагати постраждалому від булінгу.

Чи знаєте ви, куди слід звернутися, якщо зазнаєте булінгу?

87% респондентів відповіли так, 8,4% зазначили, що знають це частково, а 4,5% зізналися, що не знають, куди звертатися у разі булінгу.

Чи знаєте Ви, що в Україні діє Закон, який захищає дітей від булінгу?

94,2% респондентів відповіли так, а 5,8% відповіли, що не знають.

Що можна зробити для покращення стосунків у нашому закладі?

Результати відповідей респондентів розподілилися наступним чином: взаємне позитивне ставлення один до одного 48,1%, нічого не потрібно змінювати 11%, влаштовувати більше поїздок групою та більше спілкуватися між собою 32,1%, організувати зустрічі з представниками поліції 3,9%, проводити тематичні виховні години 5,8%.

Висновки та рекомендації:

1. Виховна система протидії булінгу функціонує на досить високому рівні, проте поодинокі випадки психологічного тиску вказують на потребу посилення профілактичної діяльності.
2. Рівень обізнаності студентів щодо поняття булінгу та способів реагування на нього є достатнім, що свідчить про ефективність інформаційно-просвітницької роботи в коледжі.
3. Студенти відзначають поширені форми цькування, зокрема образливі жарти. Це потребує активнішого залучення психолога, керівників академічних груп і органів студентського самоврядування до профілактичної роботи.
4. Рівень звернень студентів по допомогу у випадках булінгу є низьким, що свідчить про необхідність покращення інформування щодо доступних механізмів підтримки.
5. Звернення до психолога мають поодинокий характер, тому рекомендовано активізувати діяльність психологічної служби, підвищити її відкритість, доступність та довіру з боку студентів.
6. Готовність студентів захищати однолітків у ситуаціях булінгу залишається недостатньою. Це вимагає посиленої роботи з розвитку емпатії, солідарності та громадянської свідомості у молодіжному середовищі.

Рекомендовано активізувати роботу психологічної служби, розширивши її участь у профілактичній діяльності та в розв'язанні конфліктних ситуацій у студентському середовищі. Необхідно вдосконалити систему виявлення та реагування на випадки булінгу, забезпечивши при цьому конфіденційність звернень і оперативність у наданні допомоги.

Доцільно проводити регулярні виховні заходи, тренінги та групові обговорення, спрямовані на формування безпечного освітнього середовища.

Окрему увагу слід приділити формуванню в здобувачів освіти навичок ненасильницької комунікації, розвитку емпатії, відповідальності та готовності підтримувати одне одного у складних ситуаціях.

Аналітичну довідку узагальнила заступник директора з питань

гуманітарної освіти та виховання

Ольга ЛЕВОЧКО

З підсумками та пропозиціями ознайомлений колектив.

Довідку розглянуто на засіданні Адміністративної ради.

Протокол № 8 від 04.04.2025 року.